

BUTLLETÍ

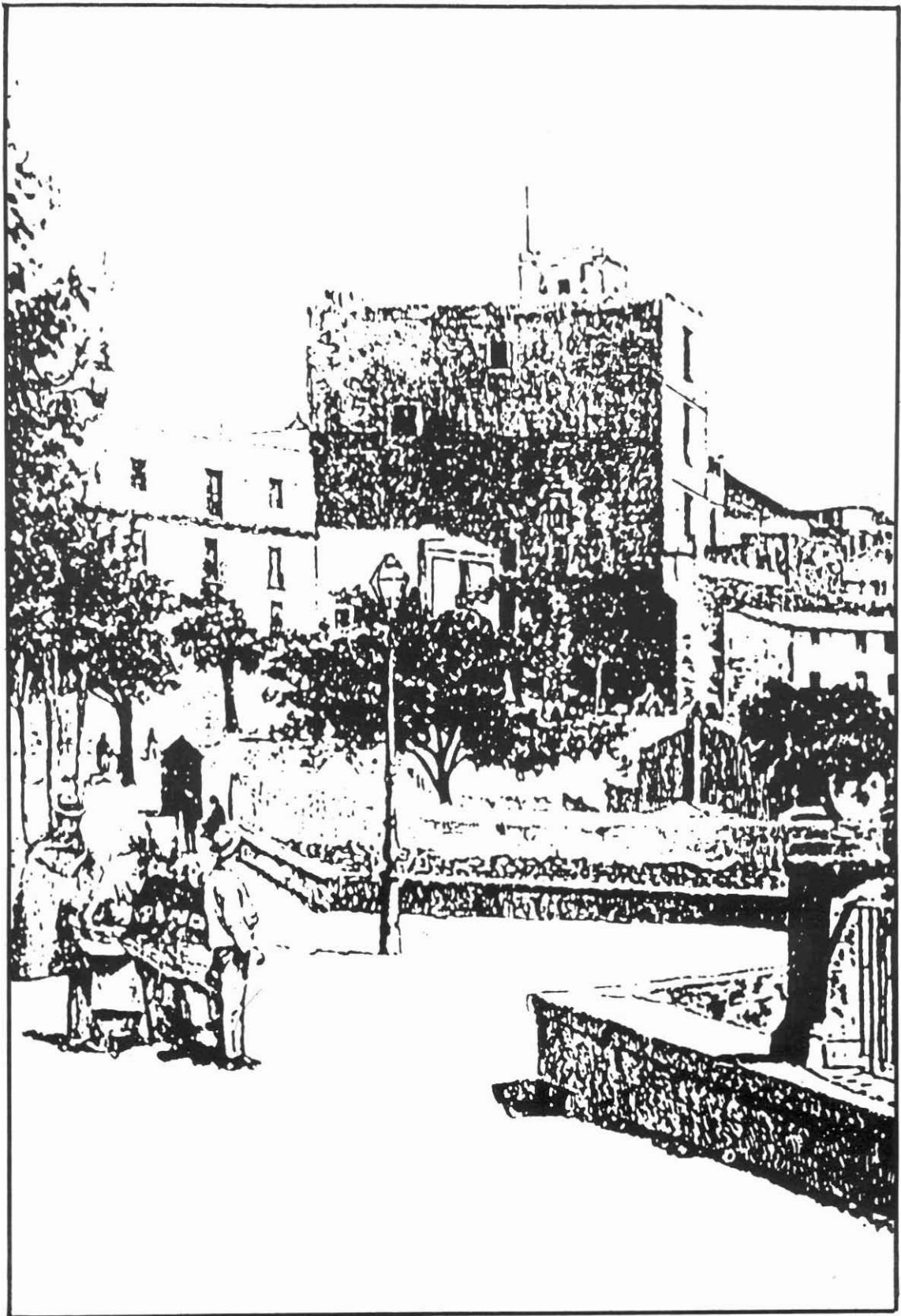

DEL CERCLE D'ESTUDIS HISTÒRICS I SOCIALS

GUILLEM OLIVER

Núm. 9

Març 1991

Butlletí Trimestral
del Cercle
d'Estudis Històrics
i Socials "Guillem
Oliver" del Camp
de Tarragona

Any II - Núm. 9
març 1991

Edició:
CEHS "Guillem Oliver"

**Redacció i
Administració:**
Rambla Vella, 30, Apartat
de Correus 244. 43080
Tarragona

Consell de Redacció:
Isidora Basilio, Maria Bonet
Maria Ramon Cubells,
Andreu Dasca, Esteve
Masalles, Joan Masalles
Joan Mateo, Anna
Montané, Maria Jesús
Muiños, Jordi Piqué i
Jordi Rov:

Tirada: 300 exemplars

Impressió: Impremta
Catalunya c/ Ferrers, 1
Tarragona.

D.L.T-1.228-89
Els articles publicats ex-
pressen només l'opinió
dels seus autors.

Portada: El gravat de la porta
da és obra de Marius
Bernard i va ser rea-
litzat l'any 1985.

CAFÈ POETES

Carrer Sant Llorenç, 15 • Telèfon 23 50 25 • 43003 TARRAGONA

FOTO VIVA

Avinguda Marquès de Montoliu, 10-12 — Telf. 22 07 99
43002 - TARRAGONA

**COOPERATIVA COMARCAL
D'AVICULTURA** **comarcal®**

Tel. (977)317511 - Telex 56.858-COAV - Fax 319354
Plaça de la Llibertat, 6 **43201 REUS**

CARTA DEL CONSELL DE REDACCIÓ

Ens han dit que la Guerra del Golf ha acabat. Poc a poc els titulars dels diaris van normalitzant-se i l'exaltació de les primeres planes es reserva ja per a d'altres desgràcies més limitades. No hi trobarem reflectida però, la desfeta de la cultura per la pau; ben eloqüent és l'èxit assolit per la joguina bèl·lica a la "Fira de la Joguina de València" després d'uns anys en què el volum de negoci referit a aquesta mena de productes s'havia estabilitzat (Vegeu Nou Diari 24-2-91).

La Guerra del Golf ha estat un èxit per aquells que defensen la força com una manera per resoldre els problemes internacionals: s'ha mostrat efectiva, més o menys neta, molt ràpida i un mitjà excel·lent per assegurar negocis posteriors. S'argumentarà, però, que s'havia d'escollir el mal menor, que s'ha de ser realista, que malgrat tot, tothom vol la pau...; raons que podrien ser ateses si no hi hagués tant de cinisme desfermat. A hores d'ara ningú no té un pla de pau global i l'únic que ha trascendit sobre el futur més immediat de la zona fa referència a contractes i subcontractes i a milions de dòlars per reconstruir Kuwait. Ningú no ha parlat encara seriosament de limitar, no ja de prohibir, el macabre comerç d'armament o d'una solució que atengui els problemes dels kurds, dels libanesos, dels palestins, dels jueus i dels mateixos iraquians. Les crides a un nou ordre internacional se'ns mostren com a simples recursos retòrics. La realitat, no per coneguda menys crua, es torna a revelar: els abstractes resultats dels balanços comptables del país aliats tenen més capacitat per decidir la conducta dels nostres dirigents que no pas la vida o la mort de les desenes de milers de persones concretes, rosses o morenes. Com assenyalava fa ben poc John Kenneth Galbraith, la guerra podia haver estat evitada tota vegada que la via diplomàtica i la del bloqueig econòmic no estaven esgotades (Vegeu El País 10-391). Perquè ho volguem o no, el teló de fons del conflicte parla per ell sol: la fortuna astronòmica de la família de l'emir de Kuwait, la misèria de tants pobles, els fanatismes, la dependència energètica i el nostre balafament, la injustícia, les denúncies mai no escoltades del genocidi kurd i el cul de sac en què es troben els palestins, la crisi interna nord-americana, el seguidisme europeu, els poderosos interessos del comerç d'armes, tan respectat ell, les diverses impotències d'uns i altres, els despotismes... En aquest sentit és prou alligadora la lectura dels informes d'AMNistia Internacional dels últims anys respecte Iraq, per suposat, i també respecte Sria, Aràbia Saudita i el mateix Kuwait.

La saviesa popular, que no és sinó un altre nom del sentit comú més lliure, sempre ha dit que les guerres no les guanya ningú, que tothom hi perd. I a casa nostra també tots en som una mica de perdedors; perquè la credibilitat dels mitjans de comunicació s'ha vist afectada i també la de l'Estat en voler amagar als ciutadans informacions conegudes per tothom. La censura i el control han estat a l'aguait arreu i als pacifistes se'ls ha volgut presentar com una mena de cinquena columna entre ingènua i interessada alhora. No cal fer apologies de ningú, però s'ha oblidat que poder exercir la crítica és una diferència primordial d'Occident respecte la resta de sistemes socials. Com es pot dir, doncs, que els pacifistes no fan altra cosa sinó el joc a Saddam Hussein? Ben al contrari: evitar o negar les veus discordants ens apropa al món imaginat per Orwell a la seva obra "1984".

Sumari:

Un segle de la història d'Europa: Alemanya (I) / Salvador de Brocà	4
La Crisi del Golf, l'energia i la seguretat ecològica / Vicenç Fisas Armengol	6
Lliçons de la Guerra del Golf: Una crida a l'acció / Jaume Morrón	8
Els noms de les construccions marineres a Cambrils / Josep Lluís Savall	10
Amor, ètica i literatura: Una llambregada a l'obra de Jaume Vidal Alcover / Joan Cavallé	12
Activitats del Cercle	14